

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 7. augusta 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Saras Energía SA/Administración del Estado

(Vec C-561/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2012/27/EÚ — Článok 7 ods. 1, 4 a 9 — Článok 20 ods. 4 a 6 — Podpora energetickej efektívnosti — Povinné schémy energetickej efektívnosti — Iné politické opatrenia — Vnútroštátny fond energetickej efektívnosti — Zriadenie takeého fondu ako hlavné opatrenie na plnenie povinností v oblasti energetickej efektívnosti — Príspevková povinnosť — Určenie povinných subjektov — Distribútori energie a/alebo maloobchodné energetické spoločnosti)

(2018/C 352/04)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Saras Energía SA

Žalovaná: Administración del Estado

za účasti: Endesa SA, Endesa Energía SA, Endesa Energía XXI SLU, Viesgo Infraestructuras Energéticas SL, Hidroeléctrica del Cantábrico SAU, Nexus Energía SA, Nexus Renovables SLU, Engie España SL, Villar Mir Energía SL, Energya VM Gestión de Energía SLU, Estaciones de Servicio de Guipúzcoa SA, Acciona Green Energy Developments SLU, Fortia Energía SL

Výrok rozsudku

1. Články 7 a 20 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ako hlavný spôsob splnenia povinností v oblasti energetickej efektívnosti stanovuje schému ročného príspevku do vnútroštátneho fondu energetickej efektívnosti, za predpokladu, že táto právna úprava jednak zaručí dosiahnutie úspor energie v rozsahu rovnocennom povinným schémam v oblasti energetickej efektívnosti, ktoré môžu byť zavedené podľa článku 7 ods. 1 tejto smernice, a jednak, že sú splnené požiadavky stanovené v článku 7 ods. 10 a 11 uvedenej smernice, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
2. Článok 7 smernice 2012/27 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá ukladá povinnosti v oblasti energetickej efektívnosti iba určitým podnikom v odvetví energetiky, pokiaľ je určenie týchto podnikov ako povinných subjektov skutočne založené na výslovne uvedených objektívnych a nediskriminačných kritériách, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 22, 23.1.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 7. augusta 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-16/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Vznik a rozsah práva na odpočítanie dane)

(2018/C 352/05)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok rozsudku

Články 167 a 168 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2010/45/EÚ z 13. júla 2010, ako aj zásada neutrality sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby daňový úrad členského štátu rozhodol, že spoločnosť so sídlom v inom členskom štáte, ako aj pobočka, ktorej je vlastníkom v prvom z týchto štátov, predstavujú rozdielne zdaniteľné osoby preto, lebo tieto právnické osoby majú svoje vlastné daňové identifikačné číslo, a z tohto dôvodu odmietol priznať pobočke právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (DPH) z vyúčtovaní, ktoré vystavilo hospodárske združenie, ktorého členom je uvedená spoločnosť, a nie jej pobočka.

(¹) Ú. v. EÚ C 104, 3.4.2017.

**Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 7. augusta 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Rakúsko) – VTB Bank (Austria) AG/
Finanzmarktaufsichtsbehörde**

(Vec C-52/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Smernica 2013/36/EÚ — Články 64, 65 a 67 — Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 — Článok 395 ods. 1 a 5 — Dohľad nad úverovými inštitúciami — Právomoci v oblasti dohľadu a právomoc ukladať sankcie — Limity veľkej majetkovej angažovanosti — Právna úprava členského štátu stanovujúca uloženie úrokov v prípade prekročenia týchto limitov — Nariadenie (EÚ) č. 468/2014 — Článok 48 — Rozdelenie právomocí medzi Európsku centrálnu banku (ECB) a vnútroštátne orgány — Formálne začatý postup vo veci dohľadu)

(2018/C 352/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: VTB Bank (Austria) AG

Žalovaný: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Výrok rozsudku

1. Článok 64 a článok 65 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES, ako aj článok 395 ods. 1 a 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa v prípade prekročenia limitov expozície stanovených v článku 395 ods. 1 nariadenia č. 575/2013 úverovej inštitúcii automaticky ukladajú zrážkové úroky, hoci táto inštitúcia spĺňa podmienky stanovené v článku 395 ods. 5 tohto nariadenia, ktoré jej umožňujú prekročiť uvedené limity.